

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 11192 af 21/12/2007 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse N-10-07 om fleksjob - selvstændig erhvervsdrivende - anpartsselskab - afgørende indflydelse

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 2000238-07

Ankestyrelsens principafgørelse N-10-07 om fleksjob - selvstændig erhvervsdrivende - anpartsselskab - afgørende indflydelse

Resume:

En ansøger, der som anpartshaver og indehaver af 100 % af selskabskapitalen, var at betragte som selvstændig erhvervsdrivende og omfattet af personkredsen i beskæftigelsesindsatslovens regel om tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fandt, at der i tvivlstilfælde, hvor spørgsmålet var, om der var tale om selvstændig virksomhed, måtte foretages en afgrænsning. Beskæftigelsesudvalget lagde ved afgrænsningen vægt på den praksis, der havde udmøntet sig inden for arbejdsløshedsforsikringen for optagelse i arbejdsløhedskasse som selvstændig.

Ved afgørelsen blev der lagt vægt på, at beskæftigelse i et anpartsselskab, hvor pågældende havde afgørende indflydelse, ansås for selvstændig virksomhed *).

Love:

Lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik - lovbekendtgørelse nr. 1074 af 7. september 2007 - § 71 og § 75

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats - lovbekendtgørelse nr. 1074 af 7. september 2007 - § 71 og § 75

Note:

Note*)

Principafgørelse N-8-04 kasseres.

Sagsfremstilling:

En ansøger havde fået afslag på sin ansøgning om ansættelse i fleksjob i egen virksomhed, fordi det var et ApS.

Begrundelse var, at reglerne vedrørende fleksjob i selvstændig virksomhed var betinget af, at man udøvede selvstændig virksomhed for egen eller ægtefælles regning og risiko og med det formål at opnå økonomisk udbytte.

Ansøgers advokat klagede over afgørelsen.

I klagen blev det anført, at ansøger var fysioterapeut. I kraft af dette havde han et personligt ydernummer og udførte derfor personlig virksomhed som lønmodtager i et ApS, som han selv ejede 100 %. Det kunne derfor konstateres, at det var hans egen arbejdsindsats, der udgjorde indkomstgrundlaget for ham som beskattet såvel i ApS'et som hos ham selv i kraft af udtræk af lønninger.

Advokaten havde endvidere bemærket sig, at man som begrundelse i Principafgørelse N-8-04 havde anført, at det skulle være et krav, at den selvstændige erhvervsdrivende forpligtede sig personligt ved de aftaler, som blev indgået.

Det mente advokaten også var tilfældet i denne sag, hvor ansøger personligt hæftede for, at han havde ydernummeret og udførte de med ydelsen forbundne arbejder.

Derfor så advokaten også denne del af bekendtgørelsens § 3, stk. 2, for opfyldt.

Vedrørende spørgsmålet om hæftelse blev det anført, at ansøger hæftede med den indskudte anpartskapital. Der var derfor tale om, at han personligt havde sat kr. 125.000,00 på spil i virksomheden.

Det var advokatens opfattelse, at det forhold, at ansøger havde begrænset hæftelsen hertil, ikke kunne være afgørende. Der var massevis af enkeltvirksomheder, der ikke satte kr. 125.000,00 på spil i forbindelse med udøvelse af virksomhed. Derfor kunne dette argument ikke være afgørende.

Bekendtgørelse om fleksjob gav ikke nærmere vejledning om, at der ikke skulle kunne modtages tilskud til ansættelse som lønmodtager i et ApS, der var 100 % selvejte.

Beskæftigelsesankenævnet fandt, at ansøger ikke havde ret til at få tilskud til drift af selvstændig virksomhed efter reglerne om fleksjob.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at virksomheden ikke blev drevet for egen eller ægtefælles regning og risiko, idet virksomheden blev drevet som et anpartsselskab. Ansøger hæftede herefter alene med anpartskapitalen.

Ansøger kunne heller ikke betragtes som lønmodtager, da han som enejer af selskabskapitalen skulle betragtes som selvstændig erhvervsdrivende.

Nævnet fandt ikke, at der i ansøgers klageskrivelse var peget på forhold, der adskilte denne situation fra den situation, der var beskrevet i Principafgørelse N-08-04, som kommunen havde henvist til.

Advokaten klagede på ansøgers vegne over nævnets afgørelse.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på belysning af retten til fleksjob i virksomheder, der blev drevet som anpartsselskab for ansøgere, der var enejer af selskabskapitalen.

Afgørelse:

Ankestyrelsen Beskæftigelsesudvalg fandt, at ansøger som anpartshaver og indehaver af 100 % af selskabskapitalen var at betragte som selvstændig erhvervsdrivende og omfattet af personkredsen i beskæftigelsesindsatslovens § 75 om tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed.

Det betød, at han var berettiget til at få tilskud til fleksjob som selvstændig erhvervsdrivende i egen virksomhed, såfremt han opfyldte de øvrige betingelser herfor, jf. Arbejdsmarkedsstyrelsens bekendtgørelse om fleksjob § 3, stk. 3 og 4 samt §§ 4-6.

Sagen blev derfor hjemvist til kommunen til ny vurdering og afgørelse.

Det fremgår af beskæftigelsesindsatslovens § 75, stk. 1, at kommunen giver tilbud om støtte i form af tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed.

Af stk. 3 fremgår, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændige erhvervsdrivende.

Reglerne er fastsat i bekendtgørelse om fleksjob nr. 1098 af 18. november 2005.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 3, stk. 2, at ved selvstændig virksomhed forstås, at pågældende udøver virksomhed ved beskæftigelse for egen eller ægtefællens regning og risiko med det formål at opnå økonomisk udbytte.

I Beskæftigelsesministeriets skrivelse af 9. juli 2002 blev det nærmere uddybet, hvornår der var tale om udøvelse af selvstændig virksomhed i fleksjobreglernes forstand.

Det fremgik heraf, at en selvstændig erhvervsvirksomhed var en virksomhed, der udøvedes ved beskæftigelse for egen eller ægtefællens regning og risiko og med det formål at opnå økonomisk udbytte.

Hvad der skulle forstås ved at handle for egen regning og risiko blev ligeledes defineret.

Der skulle herved forstås, at den selvstændige erhvervsdrivende forpligtede sig personligt ved de aftaler, som indgås f.eks. køb, salg og levering af varer og tjenesteydelser. Den selvstændige erhvervsdrivende hæftede endvidere personligt for virksomhedens gæld og for de fejl og ulykker, som pågældende selv eller andre ansatte måtte begå. Den selvstændige erhvervsdrivendes fortjeneste var således afhængig af virksomhedens eventuelle overskud.

Endelig fremgik det, at i tvivlstilfælde skulle der ske en nærmere afgrænsning. Der henvistes til den praksis, der havde udmøntet sig i henhold til Arbejdsdirektoratets dagældende bekendtgørelse nr. 1142 af 20. december 1995 om optagelse i en arbejdsløshedskasse for selvstændige erhvervsdrivende.

Reglerne er nu fastsat i Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 1303 af 14. december 2005 om drift af selvstændig virksomhed §§ 2-4.

Beskæftigelsesudvalget fandt herefter, at ansøger som indehaver af 100 % af selskabskapitalen kunne betragtes som selvstændig erhvervsdrivende i relation til reglerne om fleksjob.

Beskæftigelsesudvalget ændrede således beskæftigelsesankenævnets afgørelse.